

ಅಂದರು. ‘ಅಪ್ಪ ತಗೆನು... ಉರಲ್ಲಿ ಜಮಿನು ರೇಟು ಎಪ್ಪದೋ ಅಪ್ಪೇ ತಗೇ... ಆ ದುಡ್ಡಲ್ಲಿ ನಿನಾಸೆಯಂಗೆ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ತಗಂಬೋದು. ಜ್ಞಾನಮ್ಮೆ ಹೊಲದ ಬದಿಗೆ ಒತ್ತೆಲ್ಲಾ ನಾಗೇಶಣ್ಣಿಂದು ಹೊಲ, ಅದನ್ನು ಮಾತಾಡಿ ಕೊಡ್ದು. ಎದ್ದು ಏಕೈ ಆತದೆ...’ ಅಂದ ಸಂಜೀವನನ್ನು ಗೌಡರು ಸೋಜಿಗದಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯು ‘ಅಲೆಮಾರಿ ಕೋಶ’ದ ವಿವರ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಭೂಮಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು. ‘ನಮ್ಮ ಮನೆ, ತ್ವಾಟಿ, ವಲ್ಲಳಗೆ ಗೇಯ್ಯು ಗೇಯ್ಯು ನಮ್ಮು ಸಂಸಾರ ಸಾಕೋ ಜನ್ಮಿಳು ವಸೋಽಂಬತ್ತೋ ಕಾಲುಕ್ಕು ಅಂಗೇ ಇಬ್ಬೇಕೂ... ಬಕೋರದನ ಬಿಡ್ಪ್ಪ. ಅವನ್ನು ನಂದು ಅತ ಒಂದಿಷ್ಟುಗೂ ಚಂಗ ಇಲ್ಲಿ...’ ಅಂದು ಮಗನ ಜ್ಞಾತೆ ನಿಂತು ಜಯಿಮ್ಮನವರು ಮಾತಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಗೌಡರಿಗೂ ಪನೋ ಸಾರ್ಥಕ ಭಾವ ಮೂಡಿತು.

ಸಂಜೀವ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಗೇಯ್ಯುರ ಜತೆ ದೇವರ ಮನೆಗಿಂತಿರು. ಜೆಲುವಿ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ರಾತ್ರಿ ದೇವರ ತಲೆಗೆ ವಣ್ಣೆ ತಪ್ಪಿತಿದ್ದಳು. ‘ಮಾಮ’ ಎಂದವನ ಎದುರು ಅವನೇ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ‘ಕೃಷ್ಣ ಮೃಷ್ಣಿ’ ಇಂಫ್ರಾ ಪ್ರಸ್ತುತಕ ಹಿಡಿದು ಹಾಜಾರಾದಳು ಜೆಲುವಿ. ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ದೇವರು ಹೊರಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಲಂಕೆಪ್ಪನವರು, ನಾಗೇಶಪ್ಪ ಹಾಗು ಭರಮಪ್ಪಗೌಡರೂ ಒಂದರು. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀಪಾದ ಭಟ್ಟರ ಸ್ವಾಟರ್ಲು ಕಿರ್ಾ ಎಂದು ಸದ್ಗು ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿತು. ದೇವರಿಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್‌ ಬಂದಿರಬೇಕು ಅಂದಕೊಂಡ.

ಶ್ರೀಪಾದ ಭಟ್ಟರು, ‘ತಾವೇನೋ ದೇವರು’ ಎಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಲೆಯಾಡಿಸುವ ಮೊದಲೇ, ‘ಎಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಗಳು... ಕರೀಳ’ ಎಂದರು. ಮೂರು ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ‘ನೋಡಿ ಇವೇ... ನಮ್ಮ ಇಲಾಖೆ ನಿಮಗೆ ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮಿನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿಮಗದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸಹಿ ಮಾಡಿದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಮೂರವರ ಹೆಸರಿಗೂ ರಿಷ್ಪ್ರೆರ್ ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಮೂರೂ ಜನ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿ...’ ಅಂದ

ಶ್ರೀಪಾದ ಭಟ್ಟರನ್ನು ವಿಚ್ಛೇದಿಸಿದ್ದಾಗಿ ನೋಡಿದ ದೇವರಿಗೆ ಉಕ್ಕೆನವರು ವಿವರಿಸಿದರು. ‘ನೇಡ್ಡೆ ದೇವೇ... ಭರಮಪ್ಪ ಗೌಡರು ಮತ್ತು ವರ ಮಗ ಸಂಜೀವ ಸೇರ್ಕೋಂಡು ನೀನಿಮ್ಮ ವರ್ಷ ಉಳಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಳಗಿನ ತಂಡ ಮತ್ತು ಪಕ್ಕದ ನಾಗೇಶಪ್ಪನ ತಂಡ ನೇರಿ ಎರಡು ಎಕರೆ ಭೂಮಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ನಿನಗೆ ಮಾತಾಪ್ರಾಯಿ. ದುಡ್ಡನ್ನ ಅವುಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡ್ಡದೆ... ಇನ್ನ ಭೂಮಿ ನಿಂದೇ...’ ನಡುಗುವ ಕೈಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಮುಗಿಯ ನಿಂತ ದೇವರನ್ನು ಹಿಡಿದ ಸಂಜೀವ, ‘ಮಾಮ ನಿನು ಕೈ ಮುಗಿಬೇಕಾಗಿರು ಅವುಗೆ...’ ಅಂದು ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಬಾ ಸಾಕೆಬೋ ಅಂಬೇಡ್ಕರರ ಘೋಷೋ ತೊರಿಸಿದ... ಉಕ್ಕೆಪ್ಪ ಮತ್ತು ಭರಮಪ್ಪ ಗೌಡರ ತಮ್ಮ ಎಪ್ಪತ್ತರ ಆಸುಪಾಸಿನ ವಯೋಮಾನದ ಕೇಗಳಿಂದ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹಾಕೆತೊಡಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಕೈಜೋಡಿಸಿದರು...’

ಜೆಲುವಿ ಸಂಜೀವನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ತಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ಎದೆಗ್ಗಿಂತೊಂದಳು. ವಿಕಾಸ, ಉಮಾಲಕ್ಕ, ಬಸು ಮತ್ತು ಹರ್ವ ಗೇಳಿಯ ಸಂಜೀವನನ್ನು ಬಿಗಿದ್ದಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ನಿಂತಿರುವಾಗಲೇ ದೇವರು ಲಗುಬಿಯಿಂದ ಸಲಿಕೆ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿ ಹೊಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟೇ. ಅವನ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಪ್ಪು ತಾರ್ಮಣ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ದೇವರನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಣಿಗೆ ಅವನು ಹೊಲದ ಕಡೆ ಹೊಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಳ್ಳಾರೆಯ ಬೀದಿ ನೇನಪಾಯಿತು. ●